

Sygn. akt: I C 700/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 08 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Witold Cieślik

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 08 kwietnia 2015 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. O.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda M. O. kwotę 12.897,35 złotych (dwanaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt siedem złotych trzydzieści pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 12.000 zł od dnia 30.06.2012 r. do dnia zapłaty,

- 897,35 zł od dnia 30.06.2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.562,00 złote tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 851,20 złotych, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 700/13

UZASADNIENIE

Powód M. O. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na swoją rzecz kwoty 12 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę na podstawie art. 445 § 1 k.c., a także zasądzenia kwoty 897,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów leczenia na podstawie art. 444 § 1 k.c. Wniósł również o zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 8 maja 2012 r. w L. kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), P. B. w wyniku wymuszenia pierwszeństwa przejazdu doprowadził do zderzenia z samochodem marki O. o nr rej. (...), kierowanym przez powoda, zaś w wyniku powyższego zdarzenia powód został poszkodowany. Podał także, iż pismem z dnia 30 maja 2012 r. zawiadomił stronę pozwaną, która była ubezpieczycielem w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych P. B., o szkodzie i wezwał ją do zapłaty kwoty 12 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, jednak strona pozwana nie przyjęła odpowiedzialności oraz odmówiła wypłaty zadośćuczynienia. Argumentował również, iż w dniu wypadku zgłosił się do poradni ortopedycznej, gdzie rozpoznano u niego skręcenie kręgosłupa szyjnego, zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego, przyjmowanie leków przeciwbólowych i dalszej kontroli w (...). Uzasadniał poza tym, że w trakcie kolejnej wizyty w (...) w dniu 16 maja 2012 r. rozpoznano u niego odprostowanie lordozy szyjnej,

a w związku z utrzymującymi się dolegliwościami bólowymi kręgosłupa szyjnego w dniu 24 maja 2012 r. udał się do Poradni Neurologicznej, gdzie potwierdzono diagnozę ortopedy i wdrożono kurację farmakologiczną. Powód podniósł nadto, że doznane obrażenia wywołały u niego liczne dolegliwości bólowe i ograniczenia ruchowe, przez okres dwóch miesięcy musiał zmienić swój dotychczasowy tryb życia, nie mógł uprawiać sportu, jeździć na rowerze i nie mógł w tym czasie wykonywać podstawowych czynności dnia codziennego, wymagał pomocy przy ubieraniu przyrządzaniu posiłków, do chwili obecnej odczuwa bóle, które nasilają się w trakcie wysiłku fizycznego oraz dłuższego przebywania w pozycji stojącej lub leżącej. Według powoda, zadośćuczynienie w kwocie 12 000,00 zł jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez niego krzywdy. Roszczenie odszkodowawcze z tytułu zwrotu kosztów prywatnego leczenia i zakupu leków w łącznej kwocie 897,35 zł powód uzasadniał koniecznością natychmiastowej konsultacji neurologicznej oraz wdrożenia kuracji farmakologicznej w przypadku, gdy termin wizyt lekarskich w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia były zbyt odległe.

Strona pozwana (...) S.A. V. (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 434,00 zł.

W uzasadnieniu podała, że w chwili zdarzenia z dnia 8 maja 2012 r. obejmowała ochroną ubezpieczeniową w zakresie OC kierującego samochodem marki V. (...), nr rej. (...), jednak poczynione w trakcie postępowania likwidacyjnego ustalenia nie pozwoliły na przyjęcie odpowiedzialności co do zasady. Strona pozwana argumentowała, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wskazywał, by powód w trakcie przedmiotowego zdarzenia doznał opisywanych obrażeń ciała lub rozstroju zdrowia. Z ostrożności procesowej podniosła, że powód nie wykazał, że zakres doznanej w wypadku krzywdy uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia w kwocie dochodzonej pozwem. Wskazała również, iż nieuzasadnione jest także żądanie zwrotu kosztów leczenia, gdyż powód mógł je odbyć w ramach świadczeń NFZ, a z dokumentów medycznych nie wynika, by wizyty lekarskie oraz badanie TK kręgosłupa szyjnego odbyły się bezpośrednio lub w krótkim czasie po zdarzeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 maja 2012 r. w L. powód M. O., jechał kierowanym przez siebie samochodem marki O. o nr rej. (...) na egzamin maturalny z matematyki. W chwili, gdy nieopodal szkoły powód podjął manewr skrętu z ul. (...) – drogi z pierwszeństwem przejazdu, kierowany przez niego pojazd został uderzony przez samochód marki V. (...) o nr rej. (...), kierowany przez P. B., który wyjeżdżał z drogi podporządkowanej na ul. (...) bez zachowania należytej staranności.

dowód: akta szkody na płycie CD, k. 31,

zeznania świadków: P. B., k. 50,

K. O., k. 50 – 51,

przesłuchanie powoda M. O., k. 51.

Bezpośrednio po kolizji powód udał się do szkoły na egzamin maturalny. W chwili kolizji miał 19 lat. Po kilku godzinach od zdarzenia zaczął odczuwać bóle głowy, zawroty głowy oraz nudności, co skłoniło go do udania się na Pogotowie (...) w L., gdzie wykonano badanie RTG kręgosłupa szyjnego i stwierdzono skręcenie kręgosłupa szyjnego, a następnie zalecono noszenie kołnierza szyjnego, stosowanie środków przeciwbólowych i kontrolę w (...). Powód stosował kołnierz ortopedyczny przez około miesiąc. W związku z utrzymującymi się bólami kręgosłupa szyjnego i ograniczeniem ruchomości powód w dniu 16 maja 2012 r. udał się do lekarza ortopedy, gdzie stwierdzono u niego zniesienie lordozy szyjnej w dolnym odcinku. Nadto w dniu 24 maja 2012 r. powód zgłosił się do poradni neurologicznej, gdzie stwierdzono u niego stan po urazie kręgosłupa szyjnego z zespołem bólowym, zalecając leczenie farmakologiczne. W dniu 19 czerwca 2012 r. ponownie odbył wizytę u lekarza ortopedy, zaś wykonane wówczas badanie TK kręgosłupa szyjnego, nie wykazało zmian urazowych. W trakcie leczenia skutków urazu powód oprócz noszenia kołnierza ortopedycznego, stosował leki przeciwbólowe i maści, w domu jego matka naświetlała mu okolice karku lampą biotron, a ponadto powód spał na poduszce ortopedycznej.

dowód: akta szkody na płycie CD, k. 31,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 10.05. (...), k. 118,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 16.05.2012 r.

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 24.05.2012 r., k. 119,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 24.05.2012 r., k. 119,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 16.05.2012 r., k. 120,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 19.06.2012 r., k. 122,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 19.06.2012 r., k. 122,

zeznania świadków: P. B., k. 50,

K. O., k. 50 – 51,

przesłuchanie powoda M. O., k. 51.

Powód zdał egzamin maturalny w terminie. Obecnie studiuje i pracuje jako promotor w firmie (...), zajmując się sprzedażą artykułów z branży grzewczej i sanitarnej. Do chwili obecnej odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego w trakcie dłuższej jazdy samochodem, w trakcie wykonywania większego wysiłku fizycznego oraz dłuższego przebywania w pozycji siedzącej.

dowód: zeznania świadka K. O., k. 50 – 51,

przesłuchanie powoda M. O., k. 51.

W związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 8 maja 2012 r. powód przeżył stres pourazowy z bólami i zawrotami głowy oraz występuje u niego stan po skręceniu kręgosłupa odcinka szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo – torebkowego z zespołem bólowym szyjnym pourazowym z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości. Wskutek powyższego zdarzenia drogowego powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w rozmiarze 7%. Uraz przeżyty przez powoda wskutek wypadku z dnia 8 maja 2012 r. skutkuje do chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyn górnych.

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii, k. 59 – 62,

opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii, k. 95 – 97.

Powodowi po otrzymaniu skierowania do (...) został wyznaczony termin pierwszej wizyty u lekarza ortopedy w ramach konsultacji lekarskiej refundowanej przez Narodowy Fundusz Zdrowia w dniu 21 sierpnia 2012 r. W związku z długim okresem oczekiwania na wizytę u lekarza specjalisty refundowanej przez Narodowy Fundusz Zdrowia, zdecydował się na podjęcie leczenia prywatnie. W trakcie leczenia skutków urazu powód odbył trzy wizyty u lekarza ortopedy w dniach: 16 maja 2012 r., 24 maja 2012 r. oraz 19 czerwca 2012 r., ponosząc koszty każdej wizyty w kwocie 105,00 zł. Powód odbył również jedną wizytę u lekarza neurologa w dniu 24 maja 2012 r., ponosząc z tego tytułu koszty w kwocie 105,00 zł. Powód poniósł także koszty zakupu kołnierza ortopedycznego w kwocie 80,00 zł oraz koszty zakupu leków w kwocie 77,35 zł. W związku z zaleceniem lekarza wykonał w dniu 19 czerwca 2012 r. badanie TK kręgosłupa szyjnego, ponosząc z tego tytułu koszty w kwocie 320,00 zł.

dowód: akta szkody na płycie CD, k. 31,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 10.05. (...), k. 118,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 16.05.2012 r.

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 24.05.2012 r., k. 119,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 24.05.2012 r., k. 119,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 16.05.2012 r., k. 120,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 19.06.2012 r., k. 122,

kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 19.06.2012 r., k. 122,

zeznania świadka K. O., k. 50 – 51,

przesłuchanie powoda M. O., k. 51.

Pismem z dnia 30 maja 2012 r. pełnomocnik powoda zgłosił stronie pozwanej roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia w kwocie 12 000,00 zł w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 8 maja 2012 r. Strona pozwana odmówiła wypłaty zadośćuczynienia.

dowód: akta szkody na płycie CD, k. 31.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód wiązał swoje roszczenia z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania z kolizją drogową z dnia 8 maja 2012 r., w wyniku której doznał urazu kręgosłupa szyjnego skutkującego koniecznością leczenia oraz powodującego cierpienia fizyczne i psychiczne. Strona pozwana potwierdziła, że w chwili powyższego zdarzenia komunikacyjnego obejmowała ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych sprawcę kolizji, jednak zakwestionowała okoliczność powstania po przedmiotowej kolizji opisywanych obrażeń ciała przez powoda.

Zgodnie z art. 822§1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Odpowiedzialność gwarancyjna strony pozwanej z tytułu umowy ubezpieczenia OC uzależniona jest jednak od istnienia deliktowej odpowiedzialności cywilnej osoby objętej ochroną ubezpieczeniową z tego tytułu. Powstanie obowiązku odszkodowawczego z tytułu czynu niedozwolonego po stronie zobowiązanego do naprawienia szkody uzależnione jest od trzech przesłanek: zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą, wyrządzenia szkody oraz występowania adekwatnego związku przyczynowego między zdarzeniem a szkodą.

Okoliczności kolizji dwóch pojazdów mającej miejsce w dniu 8 maja 2012 r., w której uczestniczył powód, nie były kwestionowane przez stronę pozwaną, ponadto zostały potwierdzone w zeznaniach świadka P. B. i w trakcie przesłuchania powoda. Sprawcą powyższego zdarzenia komunikacyjnego był P. B., kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), który objęty był ubezpieczeniem OC na podstawie umowy zawartej ze stroną pozwaną. Powód podniósł, że wskutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 8 maja 2012 r. doznał obrażeń ciała w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego. Fakt rozpoznania u powoda skręcenia kręgosłupa szyjnego w dniu 8 maja 2012 r. oraz okoliczności leczenia powyższego urazu potwierdza dokumentacja medyczna powoda zgromadzona w aktach szkody oraz zeznania matki powoda i powoda. Istnienie normalnego związku przyczynowego, warunkującego powstanie

obowiązku odszkodowawczego zgodnie z art. 361§1 k.c., między przedmiotową kolizją a urazem skrętnym kręgosłupa szyjnego znajduje swoje potwierdzenie w treści opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii. Powyższy biegły w swojej opinii wskazuje, że siły jakie działają na ciała pasażerów podczas kolizji drogowych są bardzo duże, nawet w przypadku niegroźnych stłuczek, w związku z tym ich następstwami są występujące zwykle pourazowe bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej. Zatem uraz kręgosłupa szyjnego doznany przez powoda w powyższej kolizji jest urazem typowym dla zdarzeń komunikacyjnych, w których dochodzi do zderzenia pojazdów, nawet niegroźnego zderzenia, takiego jak w przypadku kolizji. Tym samym strona pozwana ponosi odpowiedzialność cywilną wobec powoda za doznany przez niego uraz w postaci skrzywienia kręgosłupa szyjnego i następstwa zdrowotne i materialne związane z tym urazem.

Odnosząc się do kwestii wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia, należy mieć na względzie charakter powyższego jednorazowego świadczenia pieniężnego.

W świetle art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy), stanowiąc rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przezwycięzenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Pomimo tego, że przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi należy kierować się przy ustalaniu wysokości należnego świadczenia z tytułu zadośćuczynienia, to jednak w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i doktrynie prawa zostały wypracowane pomocne wskazówki pozwalające na dokonanie odpowiednich ustaleń. Biorąc pod uwagę niewymierny charakter szkody niemajątkowej, zadośćuczynienie stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień psychicznych i fizycznych, przy czym wysokość takiego świadczenia powinna stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość, jednakże nie nadmierną w stosunku do rozmiaru doznanej krzywdy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2000 r., sygn. akt III CKN 582/98). Decydującym kryterium przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia ma rozmiar doznanej krzywdy i ekonomicznie odczuwalna wartość jednorazowego świadczenia pieniężnego, adekwatna do warunków gospodarki rynkowej (tak właśnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt I CSK 2/12).

Z dokumentacji lekarskiej powoda i opinii sądowych sporządzonych przez biegłych sądowych lekarzy z zakresu ortopedii i neurologii wynika, że skutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 8 maja 2012 r. powód doznał skrzywienia kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo – torebkowego z zespołem bólowym pourazowym oraz przeszedł stres pourazowy z bólami i zawrotami głowy. Z całą pewnością odczuwalne dolegliwości bólowe wymagające stosowania środków farmakologicznych i ograniczenia ruchomości stanowiły istotny dyskomfort psychiczny. Powód musiał stosować kołnierzyk ortopedyczny przez okres około jednego miesiąca, co było dla niego bardzo uciążliwe. Ponadto powód w trakcie półtoramiesięcznego leczenia skutków urazu musiał zrezygnować z dotychczasowej aktywności fizycznej, co było dla niego szczególnie przykrym doświadczeniem zważywszy, że jest osobą młodą i przed wypadkiem starał się prowadzić aktywny tryb życia, jeździł na rowerze. Ponadto w ocenie rozmiaru cierpień fizycznych i psychicznych powoda należy mieć na względzie treść opinii biegłego sądowego lekarza z zakresu ortopedii i traumatologii, z której wynika, że powód wskutek zdarzenia z dnia 8 maja 2012 r. doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w rozmiarze 7%. Okoliczność wystąpienia uszczerbku na zdrowiu powoda wskutek powyższego zdarzenia potwierdził również biegły sądowy z zakresu neurologii w swojej opinii. Co więcej biegli sądowi z zakresu ortopedii i traumatologii oraz neurologii w opiniach wskazali, że nawet w chwili obecnej powód odczuwa następstwa wypadku poprzez pojawiające się bóle okolic kręgosłupa szyjnego z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości. Sąd uznał, że powyższe opinie biegłych sądowych są przydatne w sprawie, bowiem zostały sporządzone w sposób rzetelny i profesjonalny, są spójne i odpowiadają w całości na stawiane zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych.

Uwzględniając zatem całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powoda po wypadku, stopień natężenia dolegliwości bólowych, stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, ujemne następstwa dla jego sytuacji

życiowej, Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powoda krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 12 000,00 zł.

Nadto według Sądu, strona pozwana obowiązana jest do zwrotu powodowi kosztów leczenia skutków urazu.

Zgodnie z art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Powyższy przepis przewiduje obowiązek naprawienia przez obowiązane do odszkodowania szkody majątkowej, jakiej poszkodowany doznał wskutek naruszenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. W szczególności naprawienie szkody obejmuje również zwrot wszelkich koniecznych i celowych kosztów leczenia. Ponadto celowość poniesienia wydatków może być związana nie tylko z możliwością uzyskania poprawy stanu zdrowia, ale też z potrzebą nie pogorszenia tego stanu zdrowia.

Powód w trakcie leczenia skutków urazu kręgosłupa szyjnego poniósł koszty trzech wizyt u lekarza specjalisty z zakresu ortopedii w łącznej kwocie 315,00 zł, koszty jednej konsultacji u lekarza neurologa w kwocie 105,00 zł, koszty zakupu kołnierza ortopedycznego w kwocie 80,00 zł, koszty zakupu leków przeciwbólowych w kwocie 77,35 zł oraz koszty wykonania badania tomografii komputerowej kręgosłupa szyjnego w kwocie 320,00 zł. Powyższe koszty w łącznej wysokości 897,35 zł, potwierdzone przedłożonymi fakturami VAT, należało uznać za celowe i uzasadnione. Wprawdzie zarówno wizyty u lekarzy specjalistów są refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia, to jednak kilkumiesięczny okres oczekiwania na refundowaną wizytę u lekarza ortopedy w sytuacji, gdy proces leczenia należy podjąć jak najszybciej w celu uzyskania najkorzystniejszego efektu leczenia, uzasadnia skorzystanie przez powoda z odpłatnego leczenia. Co więcej, oczekiwanie przez powoda na wizytę u lekarza specjalisty refundowaną przez Narodowy Fundusz Zdrowia wydłużyłoby proces leczenia, wpływając na zwiększenie rozmiaru cierpień fizycznych i psychicznych powoda. Ponadto koszty leczenia poniesione przez powoda pozostają w związku przyczynowym z przedmiotowym zdarzeniem komunikacyjnym, jak również ich wysokość nie jest wygórowana.

Reasumując, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uzasadnia przyznanie powodowi świadczeń odszkodowawczych w łącznej kwocie 12 897,35 zł, na którą składają się: kwota 12 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz łączna kwota 897,35 zł tytułem odszkodowania w zakresie zwrotu kosztów leczenia.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone, na podstawie art. 481§1 i §2 k.c.

W przypadku kwoty 12 000,00 zł z tytułu zadośćuczynienia, odsetki ustawowe zostały zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 30 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty. Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Biorąc pod uwagę, że roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia zostało zgłoszone stronie pozwanej pismem z dnia 30 maja 2012 r., to powyższy 30 – dniowy termin upłynął stronie pozwanej w dniu 29 czerwca 2012 r., skutkując wymagalnością roszczenia odsetkowego, od dnia następnego.

W przypadku kwoty 897,35 zł z tytułu zwrotu kosztów leczenia odsetki ustawowe zostały zasądzone także zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 30 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty. Powyższa kwota była już wówczas wymagalna.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesu zapadło na podstawie art. 98§1 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Strona pozwana przegrała proces w całości w związku z obowiązana jest do zwrotu powodowi kosztów procesu w łącznej wysokości 3 562,00 zł, na które składają się: kwota 645,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 500,00 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłych sądowych, kwota 2 400,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd nakazał również stronie pozwanej, na podstawie art. 98§1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stosownie do rezultatu rozstrzygnięcia w sprawie, uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 851,20 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, na pokrycie brakującej części wynagrodzeń biegłych sądowych.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.